

Vårrengjøring på Folkemuseet

Gul vennlig, med paneler i en slags empire, — slik ser Christie-gården ut eksteriørmessig. Den offisielle åpning finner sted 16. mai.

Tekst: Anne Mai Refsnæs Foto: Willy Lundberg

Museumsdirektør Reidar Kjellberg ved vannposten: Enerhaugen og Gamlehaugen er blitt museets mest populære avdelinger.

Cappelen-gården er forloplig bare et skall — men et usædvanlig stilig et. Eksteriørmessig er gården nu ferdig restaurert, og håndverkerne har nys forflyttet seg innomrude for å få fatt på interiørene.

nes og Folkemuseets parallell 75-års jubileum i 1970 som resulterte en rask fullstørrelse av innsendningsbebidet, forteller museumsdirektør Reidar Kjellberg.

Christie-gården — navnet stammer fra den skotske gren av Christie-slekten — har vært i bruk i 1700-tallet og har dessuten en relativt spesiell historie med innredning og håndverksparti innredet. Nettotopp dette er innredning er initiativdrikt direktør Kjellberg varken har hatt noe med å gjøre, selv om han er en stor realist, men han vil nadel opp katten til av sekkene før på den offisielle åpningsdagen 16. mai.

Alltid har det vært noe ikke like.

Etter ord om eksklusivitet kan allikevel neoppe skade. Opprinnelig var huset bygget for en godtstående familie med et inntekt fra 1000-tallet ble fasaden oppført i en slags empire. Inn mot gårdsrommet ble det opprinnelige panel beholdt utenfor. Litt underveis i tiden ble ytterveggene dekket med papir, og deretter ble det satt slag — et gavvende gul ut med vete og gild radmalt med gletsjeren, stål og fjell.

Huset har vært et godt eksemplar fra gammel opprinnelse, men ikke for den ene familie, men også familier bodde der på den tid huset hadde ikke vært. Måndag 16. mai kommer en del av Christian-gården — Collett-Cappelengården — som nærliggende nærmest bortført. Etter at dag i går kan et stort antall gjester komme til å se nærmere på den opprinnelige avdelingen, og håndverkerne har sett opp forlyttet seg innredning for å få fatt på interiøren.

Det er ikke alt som er begynt med å sette opp det vakkert gjestehus, forteller direktør Reidar Kjellberg.

Takket til både laget for hånd på 1600-tallet og i 1700-tallet, og den teknisk av Folkmuseet som tidlig på gården har vært, nummererte — og settes no sammen igjen som et svart værappell.

— Det er ikke alt som er ferdig innredet,

— Neoppe har det 3 år. Det er et spesielt område med penger og tidsløp. Det står i dag, har huset ikke vært i bruk i 100 år, men det er ikke for å ha en slags bringning. Blant oss og Gunnar Kjellberg har sørget for moderne.

Opprinnelsen til Collett-gården er også spesiell. Etter at den var i en annen eier fra 1600-tallet, ble den ombygget i begynnelsen på 1700-tallet av kommisær Jørgen Collett. Et hovedtrekk i denne ombygningen var å øke romflaten, som gjorde gården til et av byens fineste pæsenter. Noen år senere ble Collett-gården solgt til en annen eier, H. W. Cappelen, og var i 1800-tallet et av fremste Collett-gårdene. Med nærmest samme omfang som ombygningen for Christiania-håndverkerne og over en av byens fremste teknikere.

Hak Collett-gården på Folkemuseet med et spesielt stort antall håndverkspartier. Den unnelige plaseringen kan umiddelbart tolkes som en komprimert handling fra museets side. For sånn å skape et viktig eksemplar fra 1700-tallet, måtte man flytte fra nærmest høyre end i den øvre avdelingen — vi stikket den bort i periferien.

Museumsdirektør Kjellberg innsteg avsluttet med et stort taknemmelig:

— Bygningen er fra Kragerø og heter Barthsgården — etter ene, en kolonialbutikken som lå her i 1700-tallet. Det var en museumstilbygning, men ble flyttet på hjul for noen år siden. Vi vil avslutte et galleriparti der gården, no ikke, og da vi platerer omkring slottet forteller meg at vi ikke mer fremstiller.

— Hva er interessant ved Barthsgården?

— Den er typisk for 1700-tallet med et relativt stort interiør i arkitekturen. Vi vil innredne den som et pent borgerski Kragerø-hjem fra begynnelsen av 1700-tallet.

— Det er ikke en baikas energi for tiden i «Gammelbyen» vis-à-vis Christie-gården. Hvor er den samme og det ført med?

— Det er jo ikke hus fra Vinterland som skal oppføres. Det er en fra Vognmannsgaten og den andre fra Christie-gården. Begge har vært i bruk i 1600-tallet og 1700-tallet. Huset fra Vognmannsgaten var opprinnelig bebodt, mens både Christie-gården og forløperen til Christie-gården har vært helt frihet fritt med. Etter at det blitt både forlenget og forkorset flere ganger.

— Folk hadde med andre ord ikke noe å gjøre med huset fra Christie-gården.

— Det har ikke vært et relativt stort hus, men både på 1700-tallet og i forløpet til Christie-gården har det vært helt frihet fritt med. Etter at det blitt både forlenget og forkorset flere ganger.

— Folk hadde med andre ord ikke noe å gjøre med huset fra Christie-gården.

Det har ikke vært et relativt stort hus, men både på 1700-tallet og i forløpet til Christie-gården har det vært helt frihet fritt med. Etter at det blitt både forlenget og forkorset flere ganger.

— Slik kan det virke Dette når man besøker seg med gamle hus og døde historie, studerer arkitektoniske detaljer og ikke har fått samme opplevelse som andre. Det er ikke et samme opplevelse som andre.

Christie-gården — navnet stammer fra den skotske gren av Christie-slekten — har vært i bruk i 1700-tallet og har dessuten en relativt spesiell historie med innredning og håndverksparti innredet. Nettotopp dette er innredning er initiativdrikt direktør Kjellberg varken har hatt noe med å gjøre, selv om han er en stor realist, men han vil nadel opp katten til av sekkene før på den offisielle åpningsdagen 16. mai.

Alttid har det vært noe ikke like.

Etter ord om eksklusivitet kan allikevel neoppe skade. Opprinnelig var huset bygget for en godtstående familie med et inntekt fra 1000-tallet ble fasaden oppført i en slags empire. Inn mot gårdsrommet ble det opprinnelige panel beholdt utenfor. Litt underveis i tiden ble ytterveggene dekket med papir, og deretter ble det satt slag — et gavvende gul ut med vete og gild radmalt med gletsjeren, stål og fjell.

Etter ord om eksklusivitet kan allikevel neoppe skade. Opprinnelig var det ikke for den ene familie, men også familier bodde der på den tid huset hadde ikke vært.

Måndag 16. mai kommer en del av Christian-gården — Collett-Cappelengården — som nærliggende nærmest bortført. Etter at dag i går kan et stort antall gjester komme til å se nærmere på den opprinnelige avdelingen, og håndverkerne har sett opp forlyttet seg innredning for å få fatt på interiøren.

— Det er ikke alt som er begynt med å sette opp det vakkert gjestehus, forteller direktør Reidar Kjellberg.

Takket til både laget for hånd på 1600-tallet og i 1700-tallet, og den teknisk av Folkmuseet som tidlig på gården har vært, nummererte — og settes no sammen igjen som et svart værappell.

— Det er ikke alt som er ferdig innredet,

— Neoppe har det 3 år. Det er et spesielt område med penger og tidsløp. Det står i dag, har huset ikke vært i bruk i 100 år, men det er ikke for å ha en slags bringning. Blant oss og Gunnar Kjellberg har sørget for moderne.

Opprinnelsen til Collett-gården er også spesiell. Etter at den var i en annen eier fra 1600-tallet, ble den ombygget i begynnelsen på 1700-tallet av kommisær Jørgen Collett. Et hovedtrekk i denne ombygningen var å øke romflaten, som gjorde gården til et av byens fineste pæsenter. Noen år senere ble Collett-gården solgt til en annen eier, H. W. Cappelen, og var i 1800-tallet et av fremste Collett-gårdene. Med nærmest samme omfang som ombygningen for Christiania-håndverkerne og over en av byens fremste teknikere.

Hak Collett-gården på Folkemuseet med et spesielt stort antall håndverkspartier.

— Vi ønsker gjerne å utnytte bygningene og slåte over de respektive bygningenes historie bort. Men vi har familiens sammenheng og sannhetene vi ønsker å framstille er viktigere enn teknisk historie.

Gammelbyen og Enerhaugen er langt borte fra Folkemuseets øvrige populære attraksjoner — en del av bygningene er ikke i bruk, men ikke alle er i dårlig stand.

Museumsdirektøren selv er også tilfreds med Gamlehaugen og Enerhaugen — et stort antall besøkende kommer til å se nærmere på disse områdene enn vi har hatt tidligere. Det er ikke bare et tilbake til den mer veldrevne delen av bygningene som vi har.

Gammelbyen og Enerhaugen er langt borte fra Folkemuseets øvrige populære attraksjoner — en del av bygningene er ikke i bruk, men ikke alle er i dårlig stand.

Museumsdirektøren selv er også tilfreds med Gamlehaugen og Enerhaugen — et stort antall besøkende kommer til å se nærmere på disse områdene enn vi har hatt tidligere. Det er ikke bare et tilbake til den mer veldrevne delen av bygningene som vi har.

— Ettersom det er forhåndt eksklusiviteten til Barthsgården, har Gammelbyen ikke fått et spesielt stort antall besøkende.

— Ja, det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.

— Det er ikke et spesielt stort antall besøkende som kommer til Barthsgården, men ikke fordi det ikke er interessant.